

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 26 lipca 2019 r. o sygn. R/213/19, oddalającej jej wniosek o udzielenie wsparcia;
- nakazanie organowi powołującemu podjęcia wszelkich niezbędnych środków w zakresie przeniesienia z urzędu, aby usunąć skarżącego z DG EAC z poszanowaniem grupy zaszerzgowania i faktycznego miejsca pracy w Brukseli, w celu uniknięcia wyrządzenia szkody w sferze prywatnej i rodzinnej;
- zasądzenie od Komisji tymczasowo kwoty 13 018 EUR tytułem odszkodowania oraz 250 EUR zadośćuczynienia za każdy dzień od dnia 1 lutego 2018 r. do dnia wydania wyroku;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania zgodnie z regulaminem postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 24 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), zasady dobrej administracji i obowiązku staranności. W tym względzie skarżący podnosi, że Komisja odrzuciła jego wniosek o udzielenie wsparcia, nie podjęła żadnych działań dochodzeniowych i potraktowała jego wniosek w sposób opieszaly, biurokratyczny i niestosowny.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 12a regulaminu pracowniczego, ze względu na to, że Komisja powinna była uznać czyny wskazane jako podstawa wniosku o udzielenie wsparcia za mobbing.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 7 regulaminu pracowniczego. Skarżący zarzuca Komisji, że nie zachowała niezbędnej równowagi między interesem służby i interesem zainteresowanego urzędnika.
4. Zarzut czwarty dotyczący art. 270 TFUE i art. 91 regulaminu pracowniczego. Skarżący utrzymuje w tym względzie, że Unia ma obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej swoim pracownikom z racji wszelkich bezprawnych działań, których się dopuściła jako pracodawca, bez potrzeby wykazania wystarczająco istotnego naruszenia. Zdaniem skarżącego czyny wskazane jako podstawa wniosku o udzielenie wsparcia stanowią bezprawne działanie w charakterze pracodawcy, a zatem zobowiązują Unię do naprawy szkód majątkowych i niematerialnych, czyli kosztów opieki lekarskiej i pomocy prawnej, a także cierpienia doznanych w spornym okresie.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 6 konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ze względu na to, że procedury związane z wnioskiem o przeniesienie z urzędu ze swej natury wymagają szybkiej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2019 r. – FF&GB Srl/EUIPO (ONE-OFF)

(Sprawa T-707/19)

(2019/C 413/75)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: FF&GB Srl (Mantua, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Locatelli)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „ONE-OFF” – zgłoszenie nr 17 933 041

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 sierpnia 2019 r. w sprawie R 239/2019-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie, że znak towarowy ONE-OFF może zostać zarejestrowany jako znak towarowy Unii Europejskiej dla towarów klas 18 i 25 jak wskazano w zgłoszeniu nr 17 933 041
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie zasady spójności i równego traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2019 r. – GW/Trybunał Obrachunkowy

(Sprawa T-709/19)

(2019/C 413/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: GW (przedstawiciel: adwokat: J.N. Louis)

Strona pozwana: Europejski Trybunał Obrachunkowy

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 22 maja 2019 r. w sprawie wniosku o wystąpienie do Komitetu ds. inwalidztwa o stwierdzenie ewolucji jego stanu zdrowia i ustalenie zasad kontroli lekarskich po przejściu na rentę inwalidzką;
- obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 15 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, ponieważ ten artykuł jedynie zezwala, a nie nakazuje instytucji kierować urzędnika pobierającego rentę inwalidzką na okresowe badania w celu upewnienia się, że nadal spełnia warunki, na podstawie których przysługuje ta renta.